

behandlingen i Folketinget var det ikke mere Tilfældet. Man vil under Punkt 10 og 11 paa denne Paragraf se, at der er opført til Jultofværelse af Ingeniørregimentets Kaserne-etablisement 200,000 Kr. og til Opførelse af et nyt Kaserneetablisement for Gardehusarregimentet 400,000 Kr. under Forudsætning af, at de to Lovforslag, som det hedder, erholve Lovkraft i Finansaaaret 1895—96. Nu er Forholdet det, at inden man var til Ende med Behandlingen i det andet Ting, vare de to Lovforslag blevne til Lov; det bleve de nemlig under 15de denne Maaned. Naar vi altsaa nu vedtage Finansloven, kommer der til at foreligge en Bevilling paa 200,000 og en paa 400,000, uagtet det slet ikke har været Meningen at bevilge disse Beløb, og naar man saa spørger om, hvilken af Lovene der skal gælde, er der ingen Tvivl om, at Finanslovens Bestemmelser komme til at gælde, thi det er den yngste Lov. Derved bliver altsaa Forholdet helt forrykket. Nu er jeg ikke i Tvivl om, at den højtærede Krigsminister ikke vil gaa videre end efter de to Lovforslags Indhold, men det er jo et, og et andet er, at naar vi skulle have en saadan Paragraf i det hele taget paa Finansloven, maa den sikkert helst være korrekt, thi det Tilfælde kunde dog tænkes, at der kunde komme Ulemper ud af det, og jeg kan jo ogsaa nævne her, at efter Finansloven vil der kun være bevilget 200,000 Kr. til Ingeniørregimentets Kaserne, uagtet der paa Loven staar 250,000 Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig at anbefale, at man stemmer for Lovforslagets Vedtagelse uforandret, idet der, naar alt kommer til alt, dog ikke paa dette Forslag er noget, som er af den Betydning, at vi burde sende det tilbage til det andet Ting igen.

Madsen-Mingdal: Jeg skal ikke gaa i Rette med den højtærede Ordfører angaaende den korte Tid, som dette Ting efter hans Udtalelse har haft til Behandling af det foreliggende Finanslovsforslag men kun gøre opmærksom paa, at der vist næppe er nogen, der tænker paa at forhindre Landstinget i at have den fornødne Tid til Finanslovsforslaget. Det er jo da ikke Folketingets Skyld, at der skal foretages Folketingsvalg i næste Maaned (Steffensen: Det er Forholdenes Skyld) — ja det er Forholdenes Skyld, som Folketinget ikke har haft nogen Indflydelse paa. Dernæst er der intet til Hinder for, at der kan bevilges en midlertidig Finanslov, hvis man ikke kan naa til Ende med Finanslovens Behandling,

inden Finansaaaret udløber. Endvidere blev det jo opløst ved 1ste Behandling her i denne Sal, særlig af det Medlem fra 11te Kred (Th. Nielsen), som nu er død, at der var andre væsentlige Grunde til, at Folketinget var blevet saa sent færdig med Finanslovsbehandlingen. — Den ærede Ordfører var dernæst inde paa at tale noget om, at det ikke var konstitutionelt rigtigt, at det andet Ting havde nægtet Bevillingen til Oberstløjtnant la Cour; han havde jo dog ingen Skyld i, at Gendarmertiloven var bleven udstedt i sin Tid og var bleven opretholdt mod det andet Tings Vilje. Den sidste Bemærkning er sand, det har Oberstløjtnant la Cour ingen Skyld i, men ikke desto mindre er det jo dog saaledes, at hvis det andet Ting skulde være tvungent til at give en saadan Bevilling, kunde man jo udstrække det meget videre, og jeg finder det fra mit Standpunkt i sin gode Orden, naar man fra først af ikke har kunnet være med til Bevillingen i den Retning, at man saa ogsaa fastholder det Standpunkt. — Den ærede Ordfører lod ikke til at være særlig gunstig stemt over for en mulig Revision af Lovloven; han havde ikke noget imod, at et saadant Forsøg blev gjort, men han havde dog, saa vidt jeg forstod ham, sine Tvivl, om det overhovedet nu var den rigtige Tid til at gøre et saadant Forsøg. Saa vidt jeg opfattede ham, var han næppe af den Mening, at det var noget heldigt Tidspunkt at forsøge en Lovrevision. Jeg skal ikke komme videre ind paa hans Udtalelser i den Anledning, idet jeg kan henholde mig til mine Bemærkninger ved 1ste Behandling og blot gentage, at alene den Omstændighed, at Barernes Pris staar i et skærende Misforhold til Toldsatserne paa saa mangfoldige Omraader, gør det nødvendigt, at vi saa fat paa den Sag saa hurtigt som muligt. Dernæst er det jo almindelig erkendt, at der er meget stærk Trang i flere Henseender til en Lovreform snarest muligt, og derfor mener jeg, at man ikke kan tage fat paa den Sag for tidlig.

Med Hensyn til Nytten af § 28 vil jeg ogsaa tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg kan ikke være enig med den højtærede Ordfører i, at denne Paragraf er overflødig. Der er jo dog en Bestemmelse i Grundloven, som siger, at ingen Udgift kan afholdes, som ikke har Hjemmel i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov, og ifølge denne Bestemmelse finder jeg, at det er i sin gode Orden, at saa meget som muligt kommer ind paa Finanslovsforslaget, som dog er Hovedloven, og at saa lidt som muligt kommer ind paa Tillægsbevillings-